

Narcís Monturiol: El General valent

Al despatx del coronel Clavé va arribar una carta: els francesos finalment s'aliaven a Catalunya per a conquerir Turquia.

Clavé va estar molt content. Era l'any 1923 i a Catalunya li aniria molt bé tenir l'ajut d'un dels principals productors de ferro colat per a la invasió de Turquia.

A la setmana següent, Catalunya tenia un exèrcit de 50.000 soldats, 20 vaixells de càrrega i 20 de guerra, i més: 200 submarins.

El general Monturiol anava al submarí més lleuger, més terrible, aterrador i ràpid de tota la flota: l'Actineu XII.

I els catalans es van llençar a l'atac.

El viatge cap a Turquia va durar cinc dies i quatre nits, i es va fer molt llarg.

Però prop de Grècia... el mar estava explotant! Els grecs s'havien aliat amb Turquia i havien col·locat bombes al mar!

Va ser un moment de tensió extrema.

De sobte, es van sentir les hèlices d'un helicòpter i una veu que amenaçava als catalans. Deien tenir míssils nuclear, així que no s'ho mirarien gaire a l'hora de fer-los servir.

Monturiol va contactar amb Clavé. Què havia de fer? Clavé li va recomanar que seguissin amb la perillosa missió.

I així va ser. Van seguir amb la missió. Van veure algun helicòpter turc, però gràcies als canons antiaeris, no van portar gaires problemes.

Tot i així, prop de Turquia van veure la flota turca. Hi va haver una batalla molt salvatge i sagnant.

Monturiol va avisar a Clavé i va demanar reforços, però... tardarien una setmana en arribar.

Mentre els reforços viatjaven, els catalans havien perdut molts efectius, però tanmateix, van aguantar.

Al final, Monturiol va dir:

-Per Catalunya!- i va llençar el seu submarí contra la flota de Turquia.

I aquesta va ser la malaurada fi d'un General molt valent: Narcís Monturiol.